Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 18. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 25-го СІЧНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 25, 1977 No. 18. VOL. LXXXIV.

ПРОГОЛОШЕННЯМ ДНІВ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ ТА ПІДНЕСЕННЯМ УКРАЇНСЬКИХ ПРАПОРІВ В СТОЛИЦЯХ СТЕЙТІВ ТА В МІСТАХ, БОГОСЛУЖЕННЯМИ В ЦЕРКВАХ ТА СВЯТОЧНИМИ ІМПРЕЗАМИ В ГРОМАДАХ ВІДЗНАЧЕНО РОКОВИНИ ПРОГОЛОШЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

Як у минулих роках, так і цього року Січневі Роковини проголошення державної незалежности Української Народної Республіки 59 років тому та соборности всіх українських земель в одній суверенній Українській Державі 58 років тому відзначено в ЗСА, як певно і в інших країнах українського поселення у вільному світі, підписанням відповідних проклямацій губернаторами стейтів і посадниками міст із проголошеннями ними 22-го січня Днем Української Незалежности та з дорученням піднести 22-го січня на капітолях стейтів і ратушах міст синьо-жовті українські прапори побіч зоряних американських, Богослуженнями в церквах на інтенції українського народу та відповідними святочними імпрезами в українських громадах минулої суботи і неділі, 22 і 23-го січня. Відповідні церемонії з цієї нагоди в Конґресі ЗСА, як і дальше святкування в українських громадах відбудуться протягом та з кінцем цього тижня.

Короткі огляди цих святкувань в деяких громадах минулої суботи і неділі подані вже в сьогоднішньому виданні „Свободи", повідомлення про інші будуть подані в чергових числах.

Роковини Державности в Ню Йорку

Ню Йорку, Н. Й. (в. л-ець). — Богослуженнями в українських церквах, згадкою на радіопрограмі оо. Василіян, яку веде вже від багатьох років парох церкви св. Юра о. ігумен д-р В. Ґавліч, коротким рефератом і п'єсою Миколи Куліша „Мина Мазайло'', що її поставив драматичний Ансамбль з Торонто „Заграва'', громада великого Ню Йорку відзначила в неділю, 23-го січня ц. р., в залі Фешен Інституту річницю проголошення Української Державности і Соборности.

Імпреза розпочалася звуками національних гимнів, що їх відіграв на фортепіяні проф. д-р Ігор Соневицький, і коротким вступним словом голови Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій метрополітального Відділу УККА інж. Євгена Івашкова, який зокрема відмітив, що хоч і відзначаємо річницю Державности іншою, як досі, формою, то ціль залишається ця сама — продовжувати боротьбу за визволення українського народу аж до переможного кінця. Коротке святочне слово виголосив молодий адвокат д-р Андріян Сливоцький, відмічуючи, що важливістю щорічних святкувань річниці Української Державности є не тільки самі академії чи інші зовнішні форми вияву, але внутрішня мобілізація людей і ресурсів для ведення дальшої боротьби і корисної праці, яка сприяла б українським визвольним змаганням.

Проклямації, раніше підписані губернатором стейту Ню Йорк Гю Кері і посадником міста Ню Йорку Абрагамом Бімом, відчитав командант Крайової Управи Українсько-Американських Ветеранів лейтенант Г. Полчі.

Півгодини пізніше розпочалась п'єса у чотирьох відслонах „Мина Мазайло'' у виконанні артистів відомого Драматичного Ансамблю „Заграва'' з Торонто, який є членом Онтарійської Багатокультурної Театральної Асоціяції, у постановці Марії Левицької і мистецьким керівництвом Еміля Теліжана. Хоч п'єса Миколи Куліша була написана багато років тому, то все одно вона не втратила своєї вартости і є гостро актуальною сьогодні, в часі русифікації українського і інших поневолених Москвою народів. Поодинокі сцени викликують у глядачів глибокі хвилювання. Це заслуга режисера і артистів, а зокрема Юрія Бельського, який грав ролю Мини Мазайла, Наді Куцої (Рина Мазайло), Лілі Лозинської (Уля), Зої Гречко (Лина Мазайло — дружина Мазайла), Ніни Тарновецької (Баронова Козино), Володимира Шевчука (Мокій Мазайло), Володимира Довганюка (дядько Тарас), Ніни М. Теліжин (тьотя Мотя) і інших артистів, які грали другорядні ролі. Костюмами завідувала режисерка Марія Левицька, технічне завідування і звукові ефекти були в руках Марка Кушніренка, адміністрував п'єсу Володимир Довганюк.

Публіка гаряче вітала виконавців, а голова КОУАО інж. Є. Івашків побажав театральному колективові ще багато успіхів у їхній корисній праці для прослави українського театрального мистецтва. Він також привітав приявного на залі сина Миколи Куліша Володимира, його дружину Ярославу Куліш і внука Миколу.

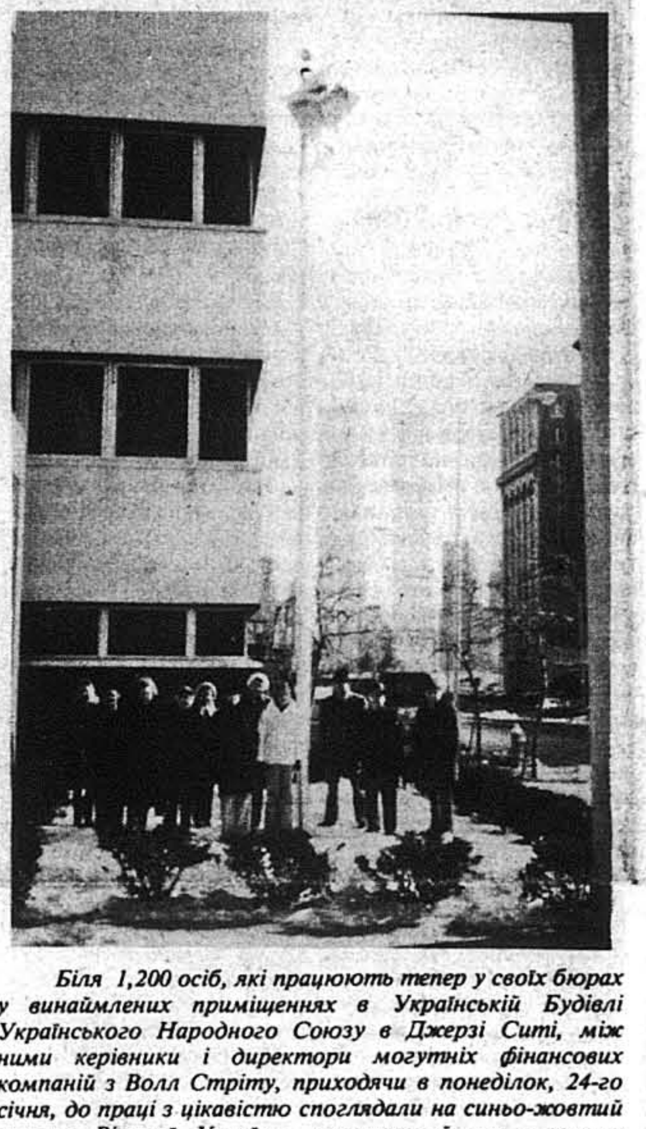
Урочистості в Нюарку-Ірвінґтоні

Нюарк, Н. Дж. (з. с.). — Українська громада великого Нюарку, парафіяльна школа якої чотири роки тому дала перший почин відмічення роковин Української Державности як національного свята, проголосивши 22-го січня днем вільним від шкільних занять, відмітила цьорічні святкування 59-ої річниці проголошення Незалежности України наскрізь урочисто, многогранно і багатолюдно, завершуючи їх Богослуженнями в усіх українських церквах в неділю 23-го січня, і великим концертом в пополудневих годинах в авдиторії середньої школи Ірвінґтону.

Святкування в яких взяли участь складові частини цієї великої громади як і шістьох інших, що становлять Відділ УККА Нюарку-Ірвінґтону та околиць, проходили у взірцевому, скоординованому порядку, а субота, 22-го, була тут справді „Днем українського прапора", який, як символ Української Державности і сучасних змагань українського народу до волі і незалежности, повівав поруч американського на маштах ратушів

(Закінчення на стор. 3-ій)

ПРАПОР ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ БІЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ БУДІВЛІ УНСОЮЗУ

Біля 1,200 осіб, які працюють тепер у своїх бюрах у винайнятих приміщеннях в Українській Будівлі Українського Народного Союзу в Джерзі Сиmi, між ними керівники і директори могутніх фінансових компаній з Волл Стріту, приходячи в понеділок, 24-го січня, до праці з цікавістю споглядали на синьо-жовтий прапор Вільної України, виставлений на високому машті біля цієї Будівлі минулої суботи, 22-го січня, для відзначення роковин проголошення незалежности Української Республіки. Обидва прапори, зоряний американський з одного боку і синьо-жовтий український з другого, піднесено на машти біля Української Будівлі минулої суботи перед полуднем в приявності головного предсідника Йосипа Лисогора і головного касира пані Уляни Дячук (головний секретар Володимир Сохан і головний організатор Степан Гавриш мали в тому часі інші репрезентативні обов'язки) та кількох працівників Головної Канцелярії і Видавництва. Того самого дня в полудневих годинах піднесено ці два прапори волі на машт біля міського ратуша в приявності посадника міста д-ра Джордана, міських радних та української делеґації. Прапори біля Української Будівлі гордо повівали також протягом неділі і понеділка. На фото: український прапор на машті біля Української Будівлі на тлі панорами Ню Йорку із двома будівлями-велетнями Світового Торговельного Осередку.

Свято Державности в Джерзі Сиmi

Українська громада Джерзі Сиmi відзначила роковини січневих актів 1918 і 1919 років Святом Української Державности, що його влаштував місцевий Відділ УККА в неділю, 23-го січня, в залі місцевого УНДому. Після співу американського гимну у виконанні тріо (Галина Білик, Ніна Ковбаснюк і Єлисавета Хом'як із фортепіяновим супроводом Володимира Шевчука) о. Зіновій Бачинський провів молитву, а голова місцевого Відділу УККА д-р Євген Котик відкрив це свято. Проклямацію Дня Незалежности України губернатора стейту Бирна відчитала пластунка Наталка Штомпіль, а проклямацію такого ж Дня посадника міста д-ра Джордана відчитала сумівка Анна Вох. Святочну доповідь про роковини 22-го січня виголосив д-р Аскольд Лозинський, який опісля в другій частині мистецької програми свята прорецитував твір Василя Стефаника „Сини''. Ансамбль Бандуристок ім. Лесі Українки з Бавнд Бруку мав два виступи, в першій та другій частині свята, відспівуючи в супроводі бандур ряд народних пісень, як теж пісні до слів Шевченка і Симоненка. Учень Школи Українознавства Степан Сірий віддеклямував „Пролог'' до „Мойсея'' Івана Франка, а на закінчення першої частини гурток пластових юначок „Чайка'' відтанцював „Козачка''. Цей самий гурток почав другу частину програми танком „Гуцулка''. Склад цього танцювального гуртка: Роксана Мельниченко, Наталка Штомпіль, Леся Орел, Мотря Кравченюк, Рома Леуш і Рома Сохан (впорядниця). Голова Відділу УККА д-р Євген Котик представив перед початком другої частини мистецької програми приявних на залі учасників Визвольних Змагань і склав подяку усім жертводавцям Народного Фонду УККА, відчитуючи поіменно тих, які склали по $50 і більше. Закінчено це Свято співом українського національного гимну.

Попереднього дня, 22-го січня, в полудневих годинах відбулось святкове піднесення українського національного прапору на ратуші міста в приявності посадника міста д-ра Павла Джордана. Участь в цій церемонії взяли пластунки, сумівці, учні Школи Українознавства та її учительський склад і Батьківський Кружок, як і ряд місцевих українських громадян. Делеґацію проводив заступник голови місцевого Відділу УККА Володимир Білик.

Соборне свято Державности і Соборности у Філядельфії

Філядельфія. — Місцева Українська Громада під проводом, очолюваного тепер проф. д-ром Петром Стерчом, Відділу УККА, вже відома з прикладности своїх починів і досягнень, з яких в останньому році зокрема відомі святкування 200-річчя ЗСА і 100-річчя українського поселення в Америці, що їх протягом року влаштовував Громадський Комітет під проводом д-ра Івана Скальчука, та першенством збірки Національного Датку до Українського Народного Фонду УККА. Новий рік почала ця Громада торжественним і соборним відзначенням роковин проголошення державної незалежности і соборности Української Народної Республіки 59 і 58 років тому. Святкування включали підписання проклямацій Дня Української Незалежности губернатором стейту і посадником міста в приявності українських делеґацій, вивішення українських прапорів побіч американських, святочну Академію та торжественні Богослуження в намірені українського народу в українських церквах.

Святочна Академія відбулася в сам день річниці, в суботу, 22-го січня, у заповненій великій залі Дівочої Середньої Школи в північній частині міста. Між приявними був Владика Василь Лостен, Апостольський Адміністратор Філядельфійської Архиєпархії, численне духовенство всіх віровизнань та багато відомих громадян-діячів, між ними й яких два десятки тих, що брали активну участь у творенні Української Держави і боротьбі за неї. Нові надії викликала численна участь молоді. Академію відкрив голова Відділу УККА проф. д-р П. Стерчо, згадуючи коротко обставини проголошення Січневих Актів та боротьбу за створену ними Українську Державу, вітаючи приявних між ними учасників тих Актів і боротьби, яких приявні вшанували вставанням з місць та довгими аплявзами), висловлюючи окрему подяку Владиці Василеві Лостенові, який вперше в історії цих святкувань Української Державности і Соборности в Америці відмітив їх окремим пастирським посланням до духовенства і вірних УКЦеркви та закликав до дальшої праці і зусиль, щоб Січневі Акти знову стали дійсністю.

Частину тексту Четвертого універсалу відчитав студент О. Завадівський, проклямацію Дня Української Незалежности губернатором Мілтоном Шеппом відчитав студент А. Бойко, а таку ж проклямацію посадника міста Френка Л. Різо відчитала студентка У. Бачинська.

Доповідь про вартість Січневих Актів та історичну трагедію світу, який безчинно приглядався тоді і приглядається сьогодні розбишацькому заперечуванню прагнень українського та інших народів до волі і незалежности виголосив ред. А. Драган.

У мистецький частині програми виступали під тривалі аплявзи публіки хор „Прометей'' під диригентурою М. Длябоги та при акомпаньяменті Галини Мазурок, солістка оперових театрів Галина Андреадіс, якій акомпанював на фортепіяні Йосиф Мороло, вокальне тріо СУМА „Соловейки'' (Т. Петришин, С. Дейнека і О. Максимюк під мистецьким керівництвом проф. Зої Маркович) та студенти Д. Варварів, У. Бачинська, О. Завадівський і А. Бойко у збірній рецитації „В ім'я української державности''.

Свято закінчено співом українського національного гимну.

Миколу Хоманчука переобрано на голову Нюйоркської Округи УНСоюзу

Ню Йорк (В. Л-ць). — В п'ятницю, 21-го січня ц.р., тут у приміщенні Українського Народного Дому відбулися чергові Звичайні Загальні Збори Нюйоркської Округи Відділів УНСоюзу з участю 52-х представників Відділів, конвенційних делеґатів, зацікавлених членів і репрезентантів Головного Уряду. Збори відкрив, вітаючи приявних членів і представників Головного Уряду УНС, голова Микола Хоманчук, після чого обрано ділову президію для переведення Зборів в особах: мґр Іван Винник—голова, пані Евстахія Мілянич—заступник голови і Михайло Юзенів—секретар. Також обрано

Микола Хоманчук

Номінаційну комісію, до якої увійшли рад. Б. Ластовецький, д-р В. Вереш і М. Шашкевич, яка зайнялася наміченням кандидатів до нової Управи. Присутні мали змогу вислухати вичерпні звідомлення членів Управи Окружного Комітету голови М. Хоманчука, касира д-ра І. Сєранта і голови Контрольної комісії Р. Крупки. Голова відмітив що Округа, як і в минулому році, успішно працювала, приєднавши до УНС 327 нових членів, і виконала на 75 відсотків покладене на неї Головним Урядом завдання. Члени Окружної

(Закінчення на стор. 3-ій)

ЗБЕРЕЖЕННЯ ДЕМОКРАТИЧНИХ ВАРТОСТЕЙ ЗАЛЕЖАТИМЕ ВІД СИЛИ НАТО — ТВЕРДИТЬ МОНДЕЙЛ

Брюссель, Бельгія. — Віцепрезидент ЗСА Волтер Мондейл прибув в неділю, 23-го січня ц. р. з 10-ти денною візитою до Европи і вже на летовищі в Брюсселі заявив, що уряд президента Картера прив'язує велику вагу до Північно-Атлантійського Оборонного Пакту (НАТО), бо ЗСА переконані, що безпека усіх вільних країн і збереження демократичних вартостей залежатиме у великій мірі від сили НАТО і його спроможностей. „Ми прив'язуємо велику увагу до дружньої співпраці і зв'язків з нашими приятелями і альянтами", — заявив Мондейл, кажучи, що співпраця мусить бути сперта на виміні ідей, які переходили б океан з одного боку на другий. Мондейла щиро вітали на бельгійському летовищі офіційні речники НАТО, Европейського Екомомічного Ринку і бельгійського уряду. Раніше, в часі лету, віцепрезидент відмічував, що центральною темою розмов в Европі буде економіка, але інші справи будуть також взяті під увагу. Він вважає, що майже зсі країни на Заході переживають часи інфляції і безробіття і що тісна економічна співпраця між країнами є конечною для розв'язки тієї проблеми. Його завданням в часі короткого побуту є спонукати усі заінтересовані країни до відбуття спільної економічної конференції для обміркування гоаспударсько-економічних проблем. „Я думаю, — заявив Мондейл, — що не було ще досі прецеденту, щоб віцепрезидент ЗСА в такому короткому часі після приходу до влади нової Адміністрації їхав в дипломатичній місії до інших країн. Це власне демонструє, яку велику увагу приділяє Адміністрація президента Джіммі Картера своїм традиційним приятелям і альянтам". Президент Картер зараз таки після інавгураційних церемоній заявив кореспондентам, що місія віцепрезидента дуже важна, бо він мусить домовитись з европейськими країнами про реченець економічної конференції індустріяльних країн, обміркувати з альянтами справу скорочення стратегічної зброї і деякі зміни в тактиці НАТО, які мали б змінити оборонну систему Европи. При тому Президент відмітив, що він буде відчувати брак Мондейла у Вашінґтоні і буде з нетерпеливістю очікувати на його поворот.

Мондейл має в пляні відвідати також Західню Німеччину, Берлін, Італію, Великобританію, Францію і Японію.

Уряд плянує зворот податків на понад 10 більйонів долярів

Вашінґтон.—Економічні дорадники і співробітники президента Джіммі Картера працюють у приспішеному темпі над викінченням програми звороту податків в сумі від 10 до 11 більйонів долярів за 1976 р., яку вже на початку цього тижня треба буде представити Конґресові для розгляду і затвердження. Економічна комісія переглянула і рекомендувала вислати зворотні чеки 16 мільйонам родин і осіб, прибутки яких були нижчі встановленого мінімуму, і тих, які взагалі були звільнені від податків. Беррі Босворт, якого спроваджено з Брукінського Інституту як одного з видатних податкових спеціялістів для допомоги економічному дорадникові Президента Шулце, заявив, що Адміністрація проголосить остаточний вислід комісії в найближчий четвер, 27-го січня. Президент Картер надіється, що ця програма допоможе Адміністрації знизити відсоток безробіття з 7,8 до 6,5 процента в цьому році. В грудні 1976 р. було 7,5 мільйонів американців без праці. Конґрес вже поробив заходи для започаткування переслухань в справі безробіття і піднесення економіки, яке розпічнеться 2-го лютого ц.р. Згідно з новою програмою податкового звороту, родина з 4 осіб, приходи якої не перевищують 10,000 долярів в річному відношенні, одержить від 100 до 200 долярів податкового звороту.

Українська Лещетарська Олімпіяда — 1977

Сиракюзи, Н.Й. (мкб). — Цьогорічні Міжкраєві Лещетарські Змагання за першенства Української Спортової Централі Америки й Канади (УСЦАК) відбудуться в суботу і неділю, 29 і 30 січня 1977 р., на лещатарських теренах Ґрік Пік у Вірджил, Н.Й., при міжстейтовім автошляху ч. 81, біля міста Кортлянд, між містами Бінґгемтон і Сиракюзи.

Господарем цьогорічних Лещатарських Змагань за індивідуальні і клюбові першенства УСЦАК є Український Лещатарський Клюб „Сокіл" в Сиракюзах. В суботу, 29 січня, відбудеться малий і великий крутобіг, а вечором бенкет для змагунів, їхніх родин, прихильників білого спорту і гостей, роздача нагород і товариська зустріч, а в неділю, 30 січня, — плоскобіг і роздача нагород за цю конкуренцію.

Нічліги на п'ятницю і суботу, 29 і 30 січня ц.р., зарезервовано в модернім Голідей Інн в Кортлянд, Н.Й., де їх можна замовляти прямо з зазначенням „Юкрейнісн Скі Клаб". Окремий будинок Голідей Інн призначено для українських учасників. Зголошувати змагунів та замовляти нічліг і квитки на бенкет — тільки до 22 січня 1977 р. Українські спортові клюби Америки й Канади мають детальні обіжники про змагання, а за додатковими інформаціями телефонувати: Мотря Богатюк (315) 446-2262.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Зміна варти

В четвер, 20-го січня, в З'єднаних Стейтах Америки відбулася зміна варти: на місце республіканського **президента Джералда Форда прийшов демократичний президент Джіммі Картер, який того дня урочисто присягнув, що буде „віддано виконувати обов'язки Президента З'єднаних Стейтів і всіми силами зберігати, захищати і обороняти Конституцію З'єднаних Стейтів. Так мені Боже допоможи".**

Цими словами 39-ий президент ЗСА Джіммі Картер ще раз підкреслив, що в цій країні панує влада закону, а не влада однієї особи, чи кількох осіб, як це є в таких тоталітарних державах, як Совєтський Союз. Він присягав зберігати, захищати і обороняти Конституцію ЗСА, яка існує не тільки „на папері", як у диктаторських країнах, а дійсно гарантує, що в Америці панує „влада народу, через нарід і для народу" та що кожний громадянин ЗСА є рівний перед законом.

Те, що Джіммі Картер перебрав владу над країною, в якій населення має довір'я до своєї політичної системи та до посту свого президента, він у великій мірі завдячує своєму попередникові Джералдові Фордові. Після Вотергейтського кошмару президент Форд своїм одвертим характером, своєю щирістю і чесністю не тільки привернув довір'я американського народу, але також спричинився до того, що в ЗСА знову запанувала атмосфера гордости — гордости за свою країну, за свою політичну систему та віра в майбутнє. Правда, йому не пощастило розв'язати всіх проблем країни, але протягом його дво-і піврічного урядування президент Форд доконав дуже багато, запевняючи, що його наслідник Джіммі Картер перебрав владу над країною, яка находиться в багато кращому стані, ніж була, коли починав свою президентуру Форд.

Тепер черга на Джіммі Картера. Існують всі вигляди, що його урядування теж увінчається успіхами, бо сам президент Картер — це людина, яка вірить в ідеали американської Конституції, ідеали американської політичної системи і в американський нарід. До свого уряду він обрав в більшості висококваліфікованих людей, які допомагатимуть йому кермувати країною. Його президентура повинна бути легшою, ніж президентура Форда, бо держава находиться тепер в кращому стані.

„Зміна варти" в Білому Домі, після інавгураційної промови Президента, дає й деякі надії тим народам в світі, що ще й сьогодні можуть тільки мріяти про такі вольності і такі можливості, як їх має американський нарід. Президент Картер в цій своїй промові виразно і недвозначно заявив і повторив, що Америка ніколи не може ставитись байдуже до волі і людських прав всіх людей і народів світу. Повторення цього іншими словами дозволяє на висновок, що це не була „реторика" — як подібні передвиборчі заяви назвав Аварелл Гарріман в розмові з Брежнєвим, але добре обдумана і рішуча постанова.

Для багатьох американських громадян східньоевропейського походження це твердження президента Картера дає додаткову причину, щоб, віддавши належне великим заслугам його попередника Джералда Форда, з новими надіями про здійснення „Американської Мрії" також у відношенні до поневолених народів привітати четвергову „зміну варти" в Білому Домі.

Фальшивий „миролюбець"

Щоденник „Ню Йорк Таймс" у виданні з 19-го січня ц.р. помістив обширну інформацію свого кореспондента в Москві, Крістофера С. Врена, про нові „миролюбні" заходи кремлівського верховоди — генерального секретаря ЦК КПСС Леоніда Брежнєва, які тим разом стосуються загальної політики детанту, яку Москва нібито хоче продовжувати з новою Адміністрацією президента Джіммі Картера, але з передумовою, що він, Картер, погодиться на підписання договору про скорочення стратегічної зброї в дусі домовлености з президентом Фордом у Владивостоці осінню 1974-го року. Як відомо з раніших інформацій, ця домовленість дозволяла вдержувати кожній із сторін найвище 2.400 ракет і бомбовиків, з яких 1.230 могли бути далекосяжними з атомовими головками. При тому совєти домагалися, щоб до скорочення включити також американські безпілотні ракети, знані „круз місел", але не хотіли погодитися на скорочення їхніх стратегічних літаків, що їх на Заході називають „Бекфаєр". Очевидно, американські представники, зокрема військовики, відкидали таку форму домовлености, враховуючи факт численної переваги совєтської армії і армій сателітів, як також збільшені витрати Москви на т.зв. конвенціональне озброєння і вивінування своєї армії новими технологічними здобутками.

Користаючи із зміни уряду у Вашінґтоні, кремлівські верховоди, які мріють відбудувати дещо притемнену у виборчій кампанії політику детанту, вирішили застосувати нову тактику заскакування пропозиціями, від яких, як думають політичні аналітики, тяжко відмовлятися без риску відповідальности. Немає сумніву, що совєтський крик про роззброєння, чи в тому випадку про скорочення стратегічної зброї, є звичайним пропаґандивним маневром, або — іншими словами, — обдурюванням Заходу. Ніхто бо інший, як власне „миролюбець" Брежнєв довів до затраги рівноваги військових сил, розбудував військову потугу комуно-російської імперії до небувалих досі розмірів, а тепер бажає диктувати урядові ЗСА і урядам інших великих країн свій плян розброєння, ставлячи вступні розмови у Владивостоці за передумову дальшої співпраці з Америкою.

Совєтські перегони в зброєнні не є жадною видумкою, як це твердять совєтські газети, і не є вони антисовєтською пропаґандою" ворожих до Совєтського Союзу сил, як каже „Правда", але доказаним фактом. А втім, до цього признається також сам Брежнєв, який в промові в Тулі, „місті-герої", заявив: „так, товариші, ми уліпшуємо свою зброю, інакше і не може бути, бо ми ніколи не нехтуватимемо обороною нашої країни і обороною наших альянтів". Правда, він при тому додав, що СССР ніколи не стане на „шлях агресії", але після пережитого досвіду у Кореї, В'єтнамі, Анґолі і інших країнах Африки і зрештою в себе в „хаті" на Мадярщині, Чехо-Словаччині, Східній Німеччини навряд чи знайдеться багато таких наївних, які повірили б у ті облудливі запевнення совєтського ватажка.

І. Світ

АМЕРИКА, СОВЄТИ І КИТАЙ

(1)

— „Як би ми не були тероризовані та биті в минулому, ми не можемо діяти без атомової бомби тепер". — Вислів Мао Тсе-тунга, зроблений 25-го квітня 1956 року, з нагоди початку праць над бомбою в Китаї.

Цей вислів точно не передає думки, бо мабуть тяжко було перекласти його з китайської мови; проте, важливе те, коли він був сказаний. Це було тоді, коли конфлікт з Москвою щойно починався. Москва відмовилася допомогти Пекінові в його заходах розпочати працю над атомовими проєктами. Це було в часи хрущовської політики т. зв. співжиття з капіталістичним світом, і воно вже належить до історії сьогодні, але сама нотатка важлива для сучасности і взаємин у світі.

Передо мною кілька найновіших видань Совєтського Союзу, пов'язаних з азійськими або сибірськими питаннями; в них повно критики китайського сучасного проводу, зокрема т. з. „кліки Мао та його поплентачів". Очевидно, що можна більшість тих статтей передруковувати „навзворот", себто викреслити назви КНР, Китайської Народної Республіки та Мао і його окруження, а поставити в тексті: СССР, Брежнєв і його поплентачі, бо так добре укладаються звороти й обвинувачення для одних і других, — це є тому, що діє знаменита метода „діялектики" в ленінській практиці.

Зупиняюся на цьому, щоби у дальшому викладі цієї статті підкреслити наставлення російської сучасної пропаганди і методи трактування ними різних проблем, однією з них є питання зброєнь і хто має ліпші шанси на перемогу. Поточна преса і наукові та політичні журнали, а також книжкові публікації повні різних міркувань, висловів опінії багатьох експертів відповідних ділянок.

„Свобода" приділила певну частину своїх сторінок цим важливим питанням, освітлюючи різні сторони цієї справи, а завданням цієї статті сьогодні буде спробувати підійти до питання взаємин ЗСА з СССР, позицій Америки й шансів на мир, про які багато говорив і дбав останній голова Стейтового департаменту Генрі Кіссінджер, хоч знаходив чимало критиків. Тільки майбутнє остаточно покаже, чи його шлях був правильний, проте, здається, що в основному його діяльність не була погана, лиш була надто велика тенденція вірити у підписані договори, які так легко Москва перекреслює, коли їй це вигідно.

Звертаємо увагу на одну сторону внутрішньої та одночасно зовнішньої совєтської пропаганди, на яку мало звертається уваги. Це є справа, як Москва освітлює події Другої світової війни та участь совєтських армій в ній. В останніх числах квартальника „Проблемы Дальнего Востока", що видається у трьох мовах: аглійській, японській і російській, є статті, присвячені капітуляції Японії в серпні 1945 року та окупації червоними військами Манджурії і Північної Кореї. Це є „гимн слави" для командування СССР за „колосальну перемогу" над японським військом. Ані слова про ЗСА та їх допомогу матеріялами для збройних сил СССР.

Це трактування подій минулої війни направлене на створювання відповідного психічного наставлення в рядах червоної армії на Далекому Сході та Сибіру. Друга частина пропаганди є направлена проти Мао Тсе-тунга та його оточення, щоби знеславити комуністичного лідера Китаю і, очевидно, показати, що тільки російські керівники мають рацію і все знають... Ця пропаганда, що ведеться у двох напрямках: перший з них — непереможна червона армія й уся воєнна машина СССР, а другий — скерований проти Пекіну і його керівників. Цей другий напрямок має три розгалуження, які потребують окремого обговорення і до них ми прийдемо пізніше.

Ми не знаємо детально, якими матеріялами користаються американські керуючі лідери для означення своїх заключень, але можемо здогадуватися про хід їхніх думок. Можна сміливо говорити, що оцінка діяльности та плянування совєтської фльоти оцінюються добре. Статті в січневому числі „Форейн Афферс" мають яскраве підкреслення основних ідей, що роблять основу американських плянів і беруть до уваги совєтські наміри. Важливе, що президент Джералд Форд у своїм виступі в Конгресі підкреслив важливість швидкої розбудови — посилення зброєнь, зокрема фльоти, з огляду на небезпеку, яку створюють воєнні пляни та будови.

Президент звертає увагу Конґресу не тільки на посилення звичайних військових сил для т. зв. обмежених дій, але також, що особливо важне, — на розбудову трьох стратегічних проєктів: будова підводної фльоти кляси „Трайдент", бомбовиків Бі, які можуть прорізати повітряну охорону ворога, та більш заавансованих балістичних стрілен, які мають більші можливості витримати першу атомову атаку ворога й нанести нищівного відплатного удару агресорові.

Розбудова совєтської воєнної машини, підпертої великою технікою та розбудованою сіткою індустріяльних комплексів, зокрема на Сибірі та Уралі, викликає певне стурбовання в американських і европейських урядових колах. Воно оправдане, коли приглянутися до широких заходів імперіялістичного характеру, які Москва переводить в Африці, південній Азії та біля Індії, на Середземному морі (розмови з Тіто), а також в південній Америці.

Велика рибальська фльота СССР використовується також дуже наполегливо для вивчення морських шляхів і оборонних устаткувань вільного світу, а зокрема для того, щоб виявити шляхи плавби американських атомових підводних човнів, що плавають таємно по всіх морях і готові в кожну хвилину вислати у повітря свої ракети, скеровані на бази ворога. На морі на шляхах є тисячі кораблів, які забезпечують постачання сировини для промисловости західнього світу, а для ЗСА зокрема.

Головна ж сила збройних сил Москви зосереджена не в Европі, а на кордонах з Китаєм, бо це ворог для неї головний: Китаю, з його мільйонами війська, ніяка атомова зброя не може знищити за однією атакою. На Заході Совєти мають тільки війська для забезпечення кордонів, а може і для першої атаки, якщо кремлівські верховоди вирішать, що мають шанс виграти війну.

В „Свободі" друкувалися в червні і липні минулого року дві мої статті, однак перша з них „Амбіції совєтської фльоти" помилково не була надрукована у повному розмірі. В кінці друкованої частини було написано: „без огляду на велику програму адмірала Горшкова совєтська фльота не може збудувати збалянсовану океанську фльоту за виключенням підводної, і навіть у цьому вона має обмеження".

Сьогодні зроблю пояснення цього останнього: їх фльота має перше завдання — охорону великих берегів, головне на Тихому океані, і мати можливість одночасно перервати морські шляхи постачання для Америки та її союзників. Тут виринає питання, чи їх підводна фльота може це виконати? Згадаймо, що в період Першої світової війни підводні атаки німецької фльоти не змогли перервати постачання Европи з Америки, яка тоді будувала кораблі сотнями та нищила підводні човни ворога. Те саме трапилося під час Другої світової війни.

Тепер підводні атомові човни мають більше шансів уникнути ворожої атаки та знищення, але є питання, наскільки вони у Совєтах досконалі. Це все військова таємниця. Але були повідомлення, що в тім совєтськім підводнім човні, що його виловили американські техніки, „половина" мала всередині дещо з дерева, — не знаю, наскільки в тім правди.

(Продовження буде)

М. Л-ий

ОСТАННІ ДНІ КАІРА

В лондонському місячнику „Середній Схід" появилася цікава стаття, що єгипетський уряд задумує побудувати нову столицю.

І може незадовго треба буде чекати на те, що стародавня столиця Єгипту, Каіро, стане лише одним із звичайних міст Єгипту так, як це сталося з Ріо де Жанейро, столицею Бразилії, коли там побудували нову столицю Брасілія.

Згідно з останнім переписом населення в Каіро жило 8,700.000 людей, а,як передбачають, в 2.000 році буде їх 20 мільйонів. Нову столицю запропонували збудувати 125 миль на північний захід від Каїр і 125 миль на південний схід від Александрії, другого найбільшого міста краю і головного порту. Нова столиця мала б постати в західній пустелі, що колись була врожайною і заселеною частиною країни. На цій пустелі при співпраці Західньої Німеччини думають збудувати електичну станцію з силою п'ять разів більшою ніж Асванська, яку побудував СССР. Нову столицю запропонували побудувати не тільки тому, щоб рятувати Каіро від перенаселення й залишити його напризволяще, „хай вмирає собі в мирі", — як сказав один із проєктантів, — але також почасти тому, що Єгипет бажає просуватися до широких незалюднених пустель, сподіваючись так розв'язати проблему прохарчування і перенаселення у вузькій смузі долини Нілу. Тридцять вісім мільйонів людей живуть тепер на всього 5.5 відсотків усієї території Єгипту. Нове місце для столиці є недалеко оази Багарія, на якій збереглося багато монументів з фараонських, римських і коптійських часів, а це спричинилося б до більшого туристичного руху. Нова столиця не займе багато з і так обмеженої сільськогосподарської території, бо будинки, дороги й летовища будуть побудовані на неродючому ґрунті. З фінансового боку цілий проєкт буде великим тягарем, тому рішення почати будувати столицю може бути ухвалене щойно за кілька літ.

Хоч наступ на пустелі Єгипту пропаговано вже більше як двадцять років, то покищо були зроблені дуже скромні проєкти перетворення їх у врожайні землі, головно на західній пустелі. Як тільки президент Садат повернувся з подорожі по Европі, він присвячував багато часу тому, щоб пустеля зазеленіла та щоб упоратися з населенням, яке, як сподіваються, зросте до 70 мільйонів в 2.000 році.

Проєктанти нової столиці надіються, що багато молодих єгиптян переселиться до обох пустель, себто до східньої і західньої. Адміністраційний міністер Магмуд каже, що продаж землі в сусідстві нової столиці принесе краєві більйони долярів і що великі фірми будуть раді влаштувати підприємства й електрику, ґаз і т. д. під умовою, що вони самі вестимуть їх.

Міністер вірить, що нова столиця сприятиме зростові туристики не тільки чужинців, але й єгиптян, збільшить теж число туристів до Каіро й Александрії, де постане більше готелів. Прихильники нової столиці вказують на проблеми Каїр у зв'язку з мешканевим питанням, транспортом і комунікацією, коли рівночасно населення більшає, а з провінцій не перестають переселюватися люди до міста. Вони вірять теж, що тому, що нова столиця буде 125 миль від Каїр й Александрії, це полегшить мешканеву ситуацію і інших міст, тобто: інші міста не будуть занадто перелюднені. Нові міста мають бути розташовані на віддалі 30 миль одне від одного. Військовий історик Могамед Файзал Абдель Монеім є тієї думки, що Каіро може стати одним із величезних паркувальних площ у майбутньому тому, що в Єгипті є щораз більше авт. Він каже, що робітники в Каіро витрачують мільйони робочих годин, бо мусять довго шукати місця, де могли б запаркувати своє авто. Це тому, що Каіро перенаселене.

До противників побудування нової столиці належить парляментарна посолка Невел Амер. Вона питається, як єгиптяни можуть обійтися без Каіро з усією його такою багатою історією. Вона думає, що закони можуть обмежити переселювання сільського населення до міст і що нові міста можна будувати на іншому місці краю, щоб зменшувати приплив мешканців, але Каіро й надалі повинно залишитися столицею.

Інші, між ними інженери й політики, доводять, що наплив населення можна б обмежити, якщо уряд перестав би будувати фабрики в самому місті, або кругом нього; якщо уряд заохочуватиме до централізації, і якщо міністерства, яких праця не має нічого спільного з Каіром, забралися б з столиці. Які й не були б добрі сторони з побудування нової столиці, столиця Єгипту була в сусідстві сьогоднішнього Каір впродовж 7.000 літ своєї історії, за вийнятком короткого періоду.

Іванна Савицька

ХВАЛА ВАРЕНИКАМ

А ви, друже, не баріться, не відкладайте з п'ятниці на п'ятницю, а їдьте до нас на вареники вже в четвер. А де ж вони? Отож, з'їдете Другою евеню вдолину, а там, за запахом смаженої цибульки, скрутіть на сьому вулицю, ступіть три східці, потисніть ґудзичок, і ви у царстві вареників... Вам, назустріч, вийде привітна пані в білому, мов сніг, хвартушку, візьме вас делікатно за руку, та й поведе у царство: — Вам яких? — З барабoлькою, сиром, чи з капустою? З гречаної каші, м'ясні, чи може зі стиглими черешеньками, чорними чи червоними?"

А інша пані, підсміхаючись каже: — З черешеньками вже розпродані, на сьогодні більше немає. Ви розгублено роздивляєтесь, а тут, на стільниці, білими пташками присіли рядочком оті чари, що в них захований спогад маминих смачних обідів...

— З бараболькою, прошу, — кажете швидко без надуми, і десять з квасною капустою, — Ви хвилинку ждете, бо ваші вареники купаються у великій ринці, виводять в окропику відомий танок „трепетянку"; та вже вони у коробці, і ви біжете до хати, наче з йорданською водою, кобй швидше, скоріше. Ой, вареники, вареники, яка ж ваша сила! Кажуть, що всі церкви Америки стоять на наших варениках. А нова церква св. Юра Ню Йорку теж підперта углом не з дерева, цементу чи зі сталі, — а з вареників, що їх ліплять наші жертвенні пані.

Щасти їм Боже, з Новим Роком.

Любов КОЛЕНСЬКА

ДЖЕННІ, ВЕРНИСЯ!...

— 8 —

Україна відкрилась для Дженні липневим сонцем, синявою Дніпра, Хрещатиком, Собором св. Софії, музеями, церквами і Каневом з могилою Тараса Шевченка, який схвилював її душу. Але вона ще боролася зі своїми почуваннями, не хотіла признати, що Україна її притягає. На захоплення Марійки архітектурними пам'ятками Дженні відповідала холодом, запевняючи її, що вся Англія пишається багатством мистецьких пам'яток, що тут немає аж чого так захоплюватися.

Спостерігала на вулицях людей. Їй було їх чомусь жаль. Щось однаково — сірого позначалось в одязі прохожих, їхні очі були повиті втомою і неспокоєм, а то й холодною неприступністю. А при ближчих зустрічах з ними Дженні вражала гостинність, прикрита стриманістю і обережністю.

Раз вони з Марійкою спинились біля крамниці, розглядаючись, куди їм пройти до свого готелю. Дженні завважила жінку з дівчинкою і поспитала, кудою їм пройти. Жінка пояснила, а дівчинка, засміявшись, сказала: — А чому ти так смішно говориш по-українськи?

Мати стала на дівчинку сварити, але Дженні її зупинила: — Це нічого, що вона так сказала, в мене справді трохи кумедна мова, бо я з Америки.

Але дівчинка не здавалась: — До нас приїздили люди з Америки, навіть до нашої бабусі приїздила одна жінка, але вона говорила так, як ми. Ти українка?...

Мати, взявши дівчинку за руку, зразу кудись її повела.

Дженні задумалася, чому вона справді так говорить. І вперше у неї з'явився жаль до матері, що не навчила її правильно говорити по-українськи.

Поїхали до Львова, у Марійки там була родина, і вона майже не ходила нікуди по місті. Дженні пішла оглянути церкву св. Юра, а потім зайшла ще до кількох церков і так, блукаючи вулицями, опинилася на Львівському ринку.

День був холодний, вітряний. Нараз пішов дощ. Люди почали розбігатися. Залишилася тільки якась бабуся, розглядаючись довкола розгублено, і кутаючись у споловілу волошкову хустину. Вона тремтіла, тримаючи кошичок з суницями.

Дженні, не роздумуючи, купила у бабусі суниці, заплатила і поспитала: — Та якже це ви на такому студеному дощі? Ви старенькі і в таку днину вам тільки вдома сидіти...

Бабуся заговорила: — Та що це ви... Мені жадної кривди не діється. Я дуже щаслива, що можу сюди приходити. Я взагалі дуже... щаслива. Вправді я сама, був в мене син, ще дуже молодий, але забрали його і він згинув під час війни. Совєтський уряд високо за це відзначає і я одержала за нього медалю. А що часом у мене немає грошей, то хіба це біда? Я завжди радісна, мені нічого більше не треба. — Почала усміхатися, але раптово з її очей потекли сльози. Вона стала виправдуватися: — Не дивіться, що я плачу, це, мабуть, старість...

Дженні попросила, щоб бубуся дала їй адресу, вона змогла б з Америки до неї написати, а може дещо й вислати.

Бабуся рішуче відмовилась: — Я ж кажу вам, що мені нічого непотрібно. Я вдоволена з усього. Спасибі вам. — Обтерла краєчком хусточки сльози і, оглядаючись навколо, пішла. І на похиленій спині понесла все своє горе і самотність.

Довго під дощем простояла Дженні. Вона не відчувала ні холоду, ні втоми, тільки перед своїми очима бачила бабусю — її усмішку і сльози. І раптово розридалась. А потім прийшов цілющий спокій, якого вона не відчувала вже довгий час.

Аж повертаючись з України, Дженні розповіла Марійці про свою зустріч з бабусею.

Вересневий вітерець залітав крізь вікна в кімнату, на крилах своїх гойдаючи соняшне проміння. Пахнули осінні квіти, нанизували тугу чорнобривці. На веранді сиділи Джек, Христина і Дженні.

Задзвонив телефон. До нього підійшла Дженні і, почувши голос Марійки, зумисно голосно, але й урочисто сказала: — До тебе вже говорить Іванка, а не Дженні. Я хочу сьогодні зустрінутися з тобою і, якщо мене приймуть до Комітету Оборони Валентина Мороза, працюватиму там.

Христина, слухаючи не здивувалася словам Дженні. Вона зразу, коли Дженні вернулася з України, завважила в ній зміну.

Джек сумно всміхувався. Він очевидно нічого з тієї розмови не зрозумів, але почув, що Дженні розмовляла по-українськи. І побачив, що в їхньому домі не одне мусить змінитися.

Дженні завважила його сумну усмішку, підійшла до нього і сказала: — Тату, ти не дивуйся і не сумуй. По якомусь часі ти мене зрозумієш. Пригадуєш київську бабусю. Чи ти бачив колись жінку, що коли хоче ридати — мусить усміхатися. Тоді я зрозуміла... Англійському народові я непотрібна. Йому ніяка кривда не діється, він ситий і вільний...

Джек вислухав, похиливши голову, а потім сказав: — Колись моя батьківська гордість підказувала, що коли ти виростеш, то будеш належати виключно до моєї родини, а там вийдеш заміж за англійця, і забудеться твій рід по матері. Сталося інакше, мабуть, у тебе моя вдача.

А потім підійшов до Дженні, обійняв її, немов цим хотів назавжди її придержати при собі і лагідно, з особливою м'якістю сказав: — Дженні моя, подумай і вернися...

Але Дженні тільки заперечливо похитнула головою: — Тату, ти повинен мене зрозуміти. Я зовсім від тебе не відходжу, я й далі належу до тебе і твоєї родини, і до бабуні їздитиму, але по матері я належу до іншої країни, а тепер вона мене потребує. — І звернулася до Христини: — Я піду, мамо. — Пригорнула їх обох до себе і пішла.

Христина роздумувала і їй і дивно, і радісно було, що

(Закінчення на стор. 4-ій)

СІЧЕНЬ - МІСЯЦЬ НАДЗВИЧАЙНИХ КОРИСТЕЙ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІТЕЙ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ! ЗА ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО СЕКРЕТАРІВ ВІДДІЛІВ АБО ДО ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ В ДЖЕРЗІ СИТІ. НЕ ПРОГАЙНУЙТЕ НАДЗВИЧАЙНОЇ НАГОДИ!

„Українська Січ", 170-ий Відділ УНСоюзу, відбув свої Річні Збори

Джерзі Сиrі. — На Річних Зборах Товариства „Українська Січ", 170-го Відділу УНСоюзу, які відбулися тут в приміщенні місцевого УНДому минулої суботи, 22-го січня, вислухали члени вичерпних звітів про успішну діяльність цього Відділу і перевибором повного складу дотеперішнього Уряду Відділу висловили своїм урядовцям признання за їхню працю. Особливе признання дали члени відділового Уряду секретарці 170-го Відділу пані Галині Гаврилюк, яка була у звітовому часі „душею" діяльности Відділу, як також діяльности Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Надгудсонської Округи та чотирьох Округ стейту Ню Джерзі. Приявний на Зборах головний секретар Володимир Сохан подав короткі інформації про загальний стан УНСоюзу і склав подяку Урядові Відділу, а зокрема секретареві Відділу Галині Гаврилюк за її прикладну працю на союзовій та громадській ниві, як також за повну співпрацю з Головною Канцелярією УНСоюзу.

Після відкриття Зборів, якими проводив обраний членами предсідник Дмитро Вох, а секретарювала Галина Білик, приявні вшанували померлих членів і апробували відчитаний протокол з попередніх Річних Зборів. Звіти з праці Відділу склали: предсідник Осип Зубрицький, касир Галина Білик і секретар Галина Гаврилюк, яка подала докладні числа приходів та розходів Відділу, вплат вкладок Головній Канцелярії і вкладок до УККА, Комітету 200-ліття і 100-ліття, як теж про вислід збірки на цей Комітет, що її провела вона серед членства. Голова Контрольної Комісії Іван Тинда здав короткий звіт, а після декількох запитів до звітодавців та їхніх відповідей, запропонував уділити уступаючому Урядові Відділу абсолюторію. Члени одногідно переобрали Уряд Відділу в такому самому складі на знак признання урядовцям за виконану працю. Цей Уряд на 1977-ий рік працюватиме в складі: Осип Зубрицький — предсідник, Степан Микитюк — заступник предсідника, Галина Білик — касир, Дмитро Вох — заступник касира, Галина Гаврилюк — секретар, Теодор Кахнич — заступник секретаря, Іван Боднар — член Уряду, та Контрольна Комісія — Іван Тинда (голова), Ольга Доманська і Степан Максимчук (члени).

Після Зборів члени продовжували розмови на союзові і громадські теми з часі перекуски, що її приготовили члени Відділу.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

Миколу Хоманчука...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Церемонія вручення голові Округи М. Хоманчукові золотого годинника і грамоти подяки. На фото (зліва): заступник головного предсідника адв. І. Флис, головний контролер мгр І. Винник, головний організатор С. Гавриш, заступниця головного предсідника пані Марія Душник, д-р О. Соколишин, голова Округи М. Хоманчук, обласний організатор В. Оріховський, головний предсідник УНС Й. Лисогір і д-р В. Вереш.

Управи активно працювали також на інших відтинках суспільно - громадського життя, зокрема в УККА і Комітеті 200-річчя Американської Незалежности та 100-річчя Українського Поселення в ЗСА.

Після уділення абсолюторії уступаючій Управі, приявні обрали нову Управу Окружного Комітету УНС в складі: М. Хоманчук —голова, д-р В. Вереш, Евстахія Мілянич, д-р М. Шпитко—заступники голови, М. Юзенів—секретар, Василь Чупа—касир, Іван Хома, І. Пригода—організаційна комісія, ред. В. Левенець і Марія Душник—пресові референти, Софія Карлюк і С. Чума—імпрезові референти; Контрольна комісія: Р. Крупка—голова, д-р О. Соколишин, М. Купочка, Іван Різник, М. Шашкевич—члени.

З великою увагою і зацікавленням присутні члени вислухали вичерпних інформацій членів Головного Уряду. Головний предсідник Йосип Лисогір висловив передовсім признання Окрузі за працю при організуванні нових членів і активність членів округи в загальній громадській праці. Він висловив надію, що в конвенційному році праця нюйоркської округи буде ще кращою. Побіч союзових, головний, предсідник порушив також загальногромадські і політичні справи, зокрема оборону борців в Україні шляхом інтервенції в ОН і новій Адміністрації у Вашінгтоні, оборону загрожених українців в ЗСА яким закидають нібито співпрацю з німцями в часі Другої світової війни тощо. Усі проєкти, на думку п. Й. Лисогора, можна буде зреалізувати лише тоді, коли буде активна громада, в тому числі наші союзовці. Новою справою, про яку інформував Й. Лисогір, була справа побудови Дому для старших осіб на Союзівці.

Заступник головного предсідника д-р І. Флис (він же почесний голова Округи) намагався „оправдати" Округу за 75 відсотків, бо дійсно усі члени Управи були дуже зайняті і перетяжені іншими працями і активностями, зокрема 200 і 100 літтям. Заступниця головного предсідника, пані Марія Душник згадала коротко про активних жінок-організаторок і закликала інших жінок, які активізуються в громадських організаціях, зокрема СУА, ОЖ ОЧСУ і інших, більше поцікавитись працею УНСоюзу. Головний організатор Степан Гавриш склав гратуляції голові Округи і членам за організаторську працю, бо з 34-х Відділів Округи тільки 3 не були організаційно активні. При тому він прочитав прізвища найкращих організаторів Округи, які здобули 10 і більше членів, а саме: проф. Чучкевич, г-р В. Палідвор, М. Хоманчук, В. Квас, М. Кульчицька, М. Душник, М. Лисогір та інші. Згадуючи про загальну квоту здобутих нових членів, С. Гавриш відмітив, що хоч не приєднано запляннованого числа членів, але зате приєднані забезпечились на вищі суми так, що сьогодні Союз збирає річно понад 3 мільйони долярів з вкладок. Головний організатор закликав секретарів бути активними в громаді, бо практика показала, що тільки такі секретарі мають успіхи в організаторській праці. З нагоди 10-річчя членства М. Хоманчука в Клюбі Заслужених Союзовців, головні урядовці вручили йому золотий годинник з відповідним написом і грамоту подяки та признання за організаторські успіхи. Округа одержала також грошевий бонус в сумі 258 долярів.

Після тієї церемонії з коротким словом виступили ще головний контролер мгр І. Винник, почесний член Головного Уряду д-р Я. Падох і обласний організатор В. Оріховський.

Після інформацій, члени взяли участь в запитах і дискусії (д-р В. Палідвор, д-р М. Шпитко, М. Шашкевич рад. Б. Ластовецький) порушуючи справи нових грамот, піднесеної дивіденди, боргових зобов'язань, оборони українців перед закидами тощо. Зацікавленим відповідали Й. Лисогір, д-р І. Флис і С. Гавриш.

Після заключного слова новообраного голови М. Хоманчука, який зокрема закликав членів подвоїти зусилля на організаторському відтинку, відбулась товариська гутірка при перекусці.

Урочистості в Нюарку...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Дитячий хор парафіяльної школи св. Івана Христителя в Ірвінгтоні-Нюарку зі своїм дириґентом Марією Фесьо під час виступу на Святі Державности і Соборности.

вісьмох громад, як і на всіх українських установах, підприємствах, школах, церквах, а то й мешканевих будинках поодиноких громадян, що надало цьогорічним святкуванням нового розміру і причинилося до ще більшої популяризації українства серед не-українських громадян. Вулиця Сенфорд, де міститься українська католицька церква і школа, аж до вулиці Ірвінгтон в Мейплвуді, яку окрашує новозбудована українська православна церква св. Вознесіння, майоріли українськими і американськими прапорами протягом суботи, 22-го січня, а то й в неділю, 23-го січня. Деякі підприємства — наприклад, крамниця „Дніпро", власників М. Стебельського і О. Суховерського — були закриті з відповідними позначеннями в англійській мові про причину замкнення в цьому дні.

Вже в -і годині вранці в суботу, 22-го січня учні парафіяльної школи і школи українознавства, яка крім короткої лекції про значення актів 22-го січня 1918 і 1919 року не мала жадних навчань, та багато старших громадян взяли участь в молитовних відміченнях, а опісля роз'їхалися по місцевостях Клярку, Юнійон, Гіллсайду, Скач Плейнс, Мавтенсайду, Мейплвуду, Нюарку та Ірвінгтону і взяли участь в цертемоніях піднесення прапорів на міських ратушах. Численна присутність українців, а особливо молоді, була відмічена посадниками чи їхніми відпоручниками при врочистих піднесеннях прапорів. Багато громадян з цих околиць опісля взяли учать у бенкеті, що його влаштувала стейтова Координаційна Рада Відділів УККА в ресторані Фраєр Так Інн в Сідар Гров, Н.Дж.

Богослуження в усіх українських католицьких, православних і євангельсько-баптистських церквах, з участю зорганізованої молоді СУМА, Пласту і ОДУМ-у та всіх українських комбатантських формацій з прапорами попередили святковий концерт в неділю, 23-го січня, в авдиторії середньої школи Ірвінгтону, на який прибуло понад 700 громадян.

Концерт відкрив голова Відділу УККА Нюарку-Ірвінгтону і околиць, інж. Михайло Чайківський, вітаючи учасників і гостей. Після відспівання американського і українського гимнів діточим хором школи ім. св. Івана Хрестителя, під дириґентурою п-ни Марії Фесьо, д-р Роман Пітьо, член Міської Ради Ірвігтону, представив посадника цього міста Роберта Міллера, який відчитав проклямацію з нагоди роковин Української Державности. Виступ посадника Міллера попередив Апель комбатантських і молодечих організацій, що його провів Богдан Дацківський, здаючи звіт д-рові сот. Левові Голінатому членові станиці ОбВУА, в присутності проф. Бориса Мартоса, колишнього прем'єр-міністра Уряду УНРеспубліки. Святочну промову виголосила проф. Лариса Онишкевич, професор української літератури в Ратгерському університеті в Ню Брансвік, Н. Дж.

На мистецьку частину програми склались в хронологічному порядку: виступ чоловічого хору „Прометей" під батутою проф. Михайла Длябоги, який при акомпаніяменті Галини Мазурок, виконав під бурхливі оплески 8 пісень, закінчуючи концерт бравурним „Крізь завії сніговії" Малишка до оригінальних слів д-ра Володимира Білика, члена хору; (цю пісню хор присвятив українським політв'язням); монтаж "Мандрівка по Україні" юначок місцевої Пластової Станиці, які відтворили мапу України під звук пісень, деклямацій і музичного акомпаньяменту ґітар; три пісні дитячого хору школи ім. св. Івана Хрестителя під керівництвом Марії Фесьо і при фортепіяновому акомпаньяменті ученеці 7-ої кляси Ані Ляшок; і композиції Ф. Шопена і А. Рудницького у виконанні молодої концертової піяністки Марти Цибик. Солістка Раїса Дідов-Волуйчик не могла виступити з уваги на захворіння. Всіх виконавців численна публіка нагороджувала довготривалими оплесками.

Після концерту місцевий Відділ УККА гостив членів хору „Прометей" перекускою в приміщеннях Українського Народного Дому в Ірвінгтоні.

УСПІХИ НАШОЇ МОЛОДІ

УСПІХИ СТУДЕНТА О. САМБІРСЬКОГО

Олександер Самбірський

Приємно нам поділитися вісткою з нашими студентами, членами УНСоюзу, що в Чікаго маємо многонадійного студента Олександра Самбірського.

Олександер (Лесьо) Самбірський народжений в Чікаго у 1958 році. До народної школи ходив при українській парафії св. о. Миколая, що її закінчив, як найліпший учень своєї кляси. Середню школу св. Ігнатія, що має опінію одієї з найліпших шкіл у Чікаго, закінчив із відзначенням та зі запрошенням від сімох найкращих університетів вписатися на студії з офертою стипендії.

Завдяки своїм здібностям, він став фіналістом Нешенел Меріт Сколершіп Фанд і мав нагоду вибрати собі та бути прийнятим до одніеї з найліпших шкіл в Америці, а саме до Массечусетс Інститут оф Техноледжі, званим популярно МІТ (Ем Ай Ті) в Кембрідж (коло Бостону). Він студіює хемію і має пляни закінчити свої студії докторатом.

Олександер Самбірський — це перший український студент з Ілліной, якого прийнято до МІТ. Бажаємо йому гарних успіхів у студіях.

Він є членом 399-го Відділу УНС при спортовім Т-ві „Леви". Олександер закінчив також Школу Українознавства матурою та кожного року в часі вакацій є бунчужним на пластовім таборі „Беркут" у Вестфілді у Вісканзін. Він, як і інші наші студенти, багато причинився до успішних виборів д-ра Бориса Антоновича на стейтового репрезентанта.

Мати Олександра — Люся, це відома в Чікаго радіоспікерка та голова 22-го Відділу Союзу Українок. Батько Олександра д-р Степан Самбірський — є звичайним професором Луїс університету та крім того коментатором українських радіовисилань.

Степан Куропась

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Українська Вільна Академія Наук у США

206 Вест 100-та вулиця, Ню Йорк, Н. Й.

НАУКОВІ ЗАСІДАННЯ ТА ПАНЕЛІ

що відбудуться

в Академії від 30-го січня по 20 лютого 1977 року

30-го січня 1977 р.
МИСТЕЦЬКА КУРАТОРІЯ УВАН у США:
Дискусійний панель на тему: „ДЕ МИ СТОЇМО В МИСТЕЦТВІ".
УЧАСНИКИ ПАНЕЛЮ. Святослав Гординський, Аркадія Оленська-Петришин, Марина Антонович-Рудницька, Ірина Петренко-Федишин. Модератор — Яків Гніздовський.
Панель відбудеться в неділю, 30-го січня 1977 року, о 2-ій годині по полудні в будинку Академії. Просимо взяти участь у панелі.

6-го лютого 1977 р.
ВИННИЧЕНКІВСЬКА КОМІСІЯ УВАН у США
Засідання присвячене 17-річчю від дня смерти Розалії Яківни Винниченко.
Програма:
ГРИГОРІЙ КОСТЮК, голова Комісії: „Жінка, що заслужила на велику подяку від української науки".
Перегляд фільму — Життя Володимира Винниченка з Дружиною у „ЗАКУТКУ" (Франція).
Засідання відбудеться в неділю, 6 лютого 1977 року, о 2-ій годині по полудні, в будинку Академії, 206 Вест 100 вул., Ню Йорк, Н. Й.

13-го лютого 1977 р.
НАУКОВЕ ЗАСІДАННЯ КОМІСІЇ ДЛЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ІСТОРІЇ ПОРЕВОЛЮЦІЙНОЇ УКРАЇНИ
ВСЕВОЛОД ГОЛУБНИЧИЙ — Відкриття засідання.
РОМАН ІЛЬНИЦЬКИЙ: „Закони українізації 1923 року і їх вплив на державну адміністрацію і на шкільництво".
Засідання відбудеться в неділю, 13 лютого 1977 року, о 2-ій годині по полудні в будинку Академії: 206 Вест 100 вул., Ню Йорк, Н. Й.

20-го лютого 1977 року
НАУКОВЕ ЗАСІДАННЯ ІСТОРИЧНОЇ СЕКЦІЇ АКАДЕМІЇ
Доповідь д-ра МИКОЛИ КУШНІРЕНКА: „Православіє на Закарпатті".
Засідання відбудеться в неділю, 20 лютого 1977 року, о 2-ій год. пополудні в будинку Академії: 206 Вест 100-та вул., Ню Йорк, Н. Й.

ПРОСИМО ВШАНУВАТИ СВОЄЮ УЧАСТЮ ПОЗНАЧЕНІ ВГОРІ ПАНЕЛІ ТА НАУКОВІ ЗАСІДАННЯ.

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Дорогого і Незабутнього
МУЖА, ТАТА і СИНА

бл. п. Інж. ЯРОСЛАВА ФИЛИПОВА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в українській католицькій церкві
Непорочного Зачаття
в ГЕМТРЕМК-ДЕТРОЙТ, Міш.

в неділю, 30 січня 1977 року

о год. 10:30 рано.

СТЕФАНІЯ — дружина
ХРИСТИНА і ОРЕСТ — діти
ПЕТРО і АННА — батьки

В пошані пам'яті
Д-ра ЛЕОНІДА РОМАНОВСЬКОГО
зложили:

на Пластові видання:	
Марта Терлецька	$25.00
Марія і Богдан Дяків	25.00
Ара і Ярослав Терлецький	25.00
Богдан Заяць	25.00
Орися і Богдан Ткачук	10.00
Маріян Панчишин	15.00
Іван Костюк, Трентон, на видання споминів Укр. Академічної Гімназії у Львові	50.00
Олена Кос — на Укр. Студії Гарварду	50.00
Олександра Сенюта, на Патріярший Фонд	20.00
На Сиротинець в Бразилії:	
Андрій Плешкевич	20.00
Станислав Міляр	25.00
Теодора Плешкевич	10.00
Галина Гординська	5.00
Антонія Плешкевич	5.00

ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНЦІВ в АМЕРИЦІ
ділиться з Українським Громадянством сумною вісткою,
що 19-го січня 1977 р.
відійшов у Вічність

СКУЛЬПТОР ЯРОСЛАВ ПАЛАДІЙ

Опечаленій Дружині і Родині Покійного висловлюємо наше глибоке співчуття.

УПРАВА ОМУА

В ПЕРШУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

сл. п.

МИКОЛИ ПОНЕДІЛКА

в неділю, 30 січня 1977 р., після св. Літургії

будуть відслужені за Спокій Його Душі

ПАНАХИДИ

в православній Катедрі СВ. ВОЛОДИМИРА при 82-ій вулиці Захід, і в церкві ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ при Брум вулиці в Ню Йорку.

Просимо спом'янути Покійного у Ваших думках і молитвах.

КОМІСІЯ ЛІТЕРАТУРНО-ДОПОМОГОВОГО ФОНДУ ОУП „СЛОВО" ім. МИКОЛИ ПОНЕДІЛКА

Відбулись загальні збори Б-ва св. Миколая — 5-го Від. УНС.

Асторія, Н.И. (В. Л-ць). — В суботу, 15-го січня ц.р. тут у приміщенні церкви Чесного Хреста відбулися Річні Загальні Збори Братства св. Миколая — 5-го Відділу УНСоюзу з участю понад 60 найбільш активних членів Відділу і 2-х репрезентантів Головного Уряду в особах головного предсідника Йосипа Лисогора і заступника головного предсідника адв. Івана Флиса, яких присутні, після представлення їх головою Відділу ред. В. Левенцем, щиро вітали. Зборами, які відкрив голова Відділу, проводила президія в особах ред. В. Левенець — голова і пані Наталія Хоманчук — секретар. На почесних членів президії було попрошено вищеназваних представників Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу.

Після вшанування помер ших членів Братства бл.п. Григорія Кука, Івана Карапури і Андрія Левенця, відчитання М. Хоманчуком протоколу з минулорічних Загальних Зборів, приступлено до звітування Управи Відділу, а саме голови ред. В. Левенця, секретаря М. Хоманчука, заступника голови А. Малана, касир Маріянни Климишин і голови Контрольної комісії М. Курочки. Звіти вказували, що Відділ постійно росте (в 1976 р. було здобуто 32 члени), 28 здобув сам секретар, до Головного Уряду було переслано 25.000 долярів членських вкладок, а члени управи Відділу були активними не тільки в УНС, але також в інших суспільно-громадських організаціях і установах. Зробивши коротеньку аналізу праці Відділу, голова Контрольної комісії згадав також про заслуги наших піонерів, яких не залишилося вже багато, але які розбудовували Відділ і Братство та при тому цікавилися подіями в Україні, розвитком громад в Америці, рідним шкільництвом тощо.

Численні члени взяли опісля голос у дискусії, виявляючи тим самим зацікавлення працею управи Відділу.

Виступаючи з привітанням, головний предсідник Йосип Лисогір поінформував коротко присутніх членів про стан УНСоюзу, справи видавництва, наголосив значення Братств при Відділах, згадав про пляни розбудови Союзівки і евентуальної побудови на Союзівці старечого дому і закликав союзовців бути й дальше активними в громадському і політичному житті, бо Україна переживає страшні часи терору, ліквідації Українських Церков, запроторення свідомого елементу до в'язниць і концтаборів, і нашим завданням є допомогти її перетривати ті страшні часи. Він також згадав, що теперішній стан УНСоюзу є добрий, перейдено 41 мільйон майна, збирається 3 мільйони річної вкладки, він розпоряджає 86 тисячами членства, видає щоденник „Свободу" і „Український Тижневик" і це все приносить користь не тільки самому Союзові, але цілій громаді в ЗСА безпосередньо і українській спільноті на поселеннях посередньо.

З коротким привітом виступив також заступник головного предсідника адв. Іван Флис, висловивши вдоволення з участи у Зборах і активности Відділу. Він зокрема підкреслив, що зріст організації буде запевнений тільки тоді, коли буде сталий приплив нового членства. Якщо його не буде і якщо членство занедбає організаційну справу ми готові розгубити те, що було збудоване на протязі 80 років нашими попередниками. Згадав також про Будівлю, приміщення якої винаймлені і приносять сьогодні 1,5 міл. долярів приходу річно, що треба завдячувати головному предсідникові, який чимало працював, щоб цю справу наладнати.

Після виступів представників Головного Уряду приступлено до вибору нової Управи Відділу. Голова президії прийняв пропозицію п. І. Марка про перевибір тієї самої управи з маленькими змінами і доповненнями. Змінено тільки заступника секретаря і перебрано нову Контрольну комісію. Отже управа складається тепер із наступних осіб: ред. В. Левенець — голова, А. Малан — заступник голови, М. Хоманчук — секретар, пані Наталія Хоманчук — заступник секретаря, М. Климишин — касир, Стефанія Рудик — заступник касира, опікуни хворих: Стефанія Рудик і М. Бортник; Контрольна комісія: М. Курочка, І. Чуба, М. Лем і Ст. Самбой.

У різному постановлено позичити Головному Урядові, а зглядно дирекції Будинку додаткових 3.000 долярів (раніше було вкладено на т. зв. промісові нот 7.000); признано допомогу Школі Українознавства в сумі 200 долярів з нагоди 25-річчя існування Школи, яке буде відзначене в березні ц. р. і полагоджено інші справи.

Вкінці головний предсідник Й. Лисогір, побажавши успіхів новообраній управі, відповідав ще на питання членів.

Збори формально закрив, подякувавши представникам Головного Уряду за участь, голова ред. В. Левенець, але розмови продовжувалися ще довго за перекускою.

ДЖЕННІ, ВЕРНИСЯ!...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

її дочка переросла її. А потім стиха, ніби трохи винувато, сказала до Джека: — Джеку, не хвилюйся, не треба, любий... Може у нас знову в нашому домі буде мир і спокій, бож Дженні зовсім не відійшла, вона ще далі з тобою.

Джек підвівся і обличчя у нього випогодилося і проясніло. — Христино мені вже не сумно, я передумав, запитаючи себе, як поступив би на місці Дженні. І я переконаний, що вчинив би те ж саме, інакше, як і вона, ніколи не мав би спокою. Я гордий з неї. І буде так, як Дженні сказала — ти називатимеш її Іванкою, а я — Дженні. І зміни ніякої не буде. А проте, мушу признатися тобі: я не мав ніякого права притягати і тебе тільки до своєї країни. Тепер ти і Дженні будете йти своїми дорогами...

Заходило сонце... І зупинившись на порозі вілли Томпсонів, щедро розсипало ніжно-багряне золото. Гордо дивились тополі у височінь.

Джерзі Сити, 11-го листопада, 1976.

КІНЕЦЬ

Корисні відгуки на акцію ВО УНРади в обороні України

Детройт, Міч. — У жовтні м. р. українська преса принесла вістку, що д-р Антін Жуковський, заступник голови і керманич зовнішньої інформації ВО УНРади вислав листи і меморіял до всіх сто сенаторів, всіх конґресменів, як рівнож до Президента, Віцепрезидента Державного Департаменту та інших членів уряду ЗСА з проханням, створити спеціяльну комісію для розгляду злочинів заподіяних Совєтським урядом проти всіх поневолених народів, а супроти України зокрема.

Тепер бажаємо подати до загального відома, яку реакцію викликали, і меморіял і всі листи. — Перш усього на підставі з одержаних досі відповідей бачимо, що ця акція зробила добру і корисну роботу для справи. Досі наспіли прихильні відповіді від президента Форда, віцепрезидента Рокефеллера, Державного Департаменту та від 35-ох сенаторів і конґресменів ЗСА Першими відгукнулися давні знайомі д-ра Жуковського, а саме сенатор Милтон Янґ і сенатор Квентін Бурдик з Норт Дакоти. Сенатор Бурдик втягнув до Конґресового Рекорду цілий меморіял і лист та дав від себе відповідні і добрі пояснення так про УНРаду як і про стремління українців до волі і незалежности.

Всі досі одержані листи — відповіді від сенаторів і конґресменів є на сто відсотків прихильні українській справі. Всі вони просять щоби писати їм про ці справи частіше і пригадувати їм ті проблеми, а вони у відповідний час їх використають. Багато конґресменів обіцяли піднести проблему України та інших поневолених народів на новоствореній комісії Конґресу ЗСА для „Безпеки і [illegible]перації в Европі", [illegible]неться сесія Конґресу ЗС[illegible] в січні 1977 р. Деякі знову радять ще писати листи до тієї комісії, а інші суґерують піднести ці справи перед Комісією Людських Прав при Об'єднаних Націях, та заявляють піддержку наших домагань.

Треба також згадати, що той сам меморіял з таким же супровідним листом одержали всі амбасади чужих держав акредитовані у Вашінґтоні і вже досі одержано кілька прихильних відповідей. Плянуться також акція до всіх Амбасад при Об'єднаних Націях. Як тільки нова адміністрація президента Картера перебере владу з новим роком та всі ці справи будуть їм рівнож предкладені, а також вишлеться все це новообраним сенаторам і конґресменам.

Виглядає, що це добрий почин та що цей труд не йде намарно, бо відповідні і то найвищі чинники дістають правильні інформації про події в Україні та тим формується світову опінію у нашу користь.

Н.Н.

Інж. Н. Чорний переобраний на голову УТТК

Торонто (Я. С.) — 16-го грудня м. р. тут в залі святомиколаївської школи відбулися 24-ті Загальні Збори Українського Технічного Т-ва Канади, Відділ Торонто. Після вичерпних звітів уступаючої управи, відбулася цікава і речева дискусія. Порушувано не тільки працю та потреби УТТК, але заторкнуто також ряд питань нашого суспільного життя.

Як відомо, велике число наших інженерів, це провідні члени молодечих та громадських організацій, і активні в праці Комітету Українців Канади. УТТК це рухлива та здисциплінована організація, праця якої помітна також в нашій громаді. Велике число членів занимає також високі посади в канадській індустрії та університетах.

Як відомо, велике число наших інженерів, це провідні члени молодечих та громадських організацій, та активні в праці Комітету Українців Канади. УТТК це рухлива та здисциплінована організація, праця якої помітна також в нашій громаді. Велике число членів занимає також високі посади в канадській індустрії та університетах.

На внесок Номінаційної комісії обрано нову управу в наступному складі: голова — інж. Нестор Чорний: члени — інж. Євген Дуткевич, інж. Петро Гамула, д-р інж. Юрій Бабій, інж. Юрій Сеньків, д-р інж. Юрій Курис, інж. Ярослав Базюк, інж. Ірина Дейчаківська, інж. М. Маслей; Контрольна комісія: інженери, — Я. Соколик, Р. Романчукевич та Д. Брикович. Зборами провадила Президія в складі Я. Соколик — голова та інж. Є Дуткевич — секретар.

Вечірка в шану проф. Ярослава й д-р Марини Рудницьких у Вінніпезі

У неділю, 28-го листопада м.р. у Вінніпеґу у Вінніпеґ Інн, понад 150 осіб зібрались на прощальній вечірці з приводу закінчення головства в Департаменті Славістики в Манітобському університеті проф. Ярослава Рудницького й виїзду Ярослава і Марини Рудницьких з Вінніпеґу, оваційно їх вітаючи, а д-р Марині вручивши китицю квітів.

Господарем гостини був О. Кравченко, декан колеґії св. Андрея. Після молитви, яку провів о. Пакош, гості засіли до вечері. На початку відчитано привіти від: прем'єра Трудо, Джова Клярка, лідера опозиції в Парляменті, прем'єра Манітоби Еда Шраєра, міністра міністерства Освіти Богдана Ганущака, колишнього президента університету д-ра Сандерсона та з Оттави від проф. К. Біди і Ольги Войценко.

З присутніх склали привіти: проф. Вібе, викладач в Славістичному Департаменті, д-р Маніяр — індієць в імені Інтернаціонального Центру. Ганс Редер від етнічної преси, д-р Еґ — професор Манітобського університету вітав від китайців, мґр Орищук в імені колишніх студентів Славістики, Марійка Сокульська від себе, проф. Резньовський від Ст. Пол коледжу, адвокат Радчук від себе та о. С. Іжик, підкресливши діяльність проф. Рудницького на політичному полі, як члена Королівської Комісії Двомовности і Багатокультурности в Канаді, який також брав участь у багатьох міжнародних конґресах та видвигав українське питання на світовому форумі. Черговим успіхом проф. Рудницького була наукова конференція зорганізована за його ініціятивою в Бад Емсі, Німеччина, 1976 р. в сторіччя Емського указу.

На закінчення програми в концертовій частині виступив відомий у Вінніпезі баритон Я. Щур, проспівавши три пісні при акомпаньяменті своєї дочки Петрусі.

Промовці не тільки підкреслювали заслуги проф. Я. Рудницького, але й висловлювали свою шану д-р Марині Рудницькій — висококультурній людині, яка радо служила українській громаді своїм знанням з мистецтвознавства чи рефератами на святочних академіях.

Накінець п-во Рудницькі подякували за щиро-сердечну несподіванку, яку їм влаштували вінніпезьці. Відтак проспівано грімке многоліттє, а о. Юрківський проказав молитву.

Гості, ще довго не розходилися, бажаючи п-ву Рудницьким чергових успіхів, творчої праці та переведення в діло їхніх задумів на Сході Канади.

Н.Г.

Символічна ялинка в Чікаґо

У неділю, 2-го січня 1977 р. о год. 6-ій вечора ОЖОЧСУ в Чікаґо засвітили на бальконі Дому СУМА ім. Павлушкова традиційну ялинку, присвячену дітям політичних в'язнів - українців у московській тюрмі народів.

Не зважаючи на гостру зимову погоду, зібралось багато людей і молоді СУМА. У підніжю ялинки висів великий напис англійською мовою, котрий пояснював значення цього свята.

Святочне слово виголосила голова ГУ ОЖ ОЧСУ мґр У. Целевич. Відтак хор „Прометей" із церкви свв. Володимира і Ольги відспівав коляди, а опісля промовляв о. митр. М. Бутринський.

Н. С.

„Міста герої"

Москва. — Ройтер інформує, що на списку міст, які рішенням Верховної Ради СССР стали „містами-героями", знаходиться на першому місці Тула за її вклад в оборону Москви і оборону СССР у Другій світовій війні. Тула, як відомо, знаходиться 125 миль на південь від Москви. В часі наступу гітлерівських армій на Москву в 1941 р. місто було майже повністю окружене німецькими військами, але совєтські вояки зуміли майже до самого кінця вдержати 4-мілевий коридор, що згідно з совєтськими джерелами, — дуже причинилося до оборони столиці. Інші міста на списку „героїв" це: „Москва, Ленінград, Київ, Одеса, Севастопіль, Волгоград, Новоросійськ, Керч і Мінськ.

Европейці привітали Картера тепло, але обережно

Париж. — „Ню Йорк Таймс" помістив у числі з 21-го січня ц. р. деякі короткі звідомлення своїх европейських кореспондентів, які віддзеркалюють погляди багатьох европейських лідерів на зміну у Вашінґтоні і прихід до влади президента Джіммі Картера. В загальному в Европі привітали Картера тепло, але з ноткою обережности, не знаючи, що несе з собою зміна уряду в ЗСА. Загально европейська преса висловилася позитивно про американську демократичну систему, яка може на протязі окного року перетворити „Джіммі, Хто?" на президента великої і сильної країни. Французький заавансований дипломат заявив: „Ми знаємо, що Картер буде добрим президентом ЗСА, але ми все одно дуже мало знаємо про нього". Найбільше потішає европейців те, що Картер стимулюватиме американську економіку, яка має великий вплив на господарську систему Европи.

Канцлер Західньої Німеччини Гельмут Шмідт вже раніше розмовляв з Картером телефоном і висловився про його пляни дуже позитивно. Прем'єр - міністер Великобританії Дж. Каллаґан плянує внедовзі відвідати Вашінґтон. Він висловив своє вдоволення із зміни Адміністрації в ЗСА і надію на поліпшення економічних зв'язків. Позитивно про зміну у Вашінґтоні висловилися також лідери Італії, Еспанії та інших країн. На Сході Европи виникає деяке побоювання відносно політики детанту. Коментатор „Правди" Серґей Вішнєвский віднотував, що Адміністрація Картера має багато заавансованих політичних діячів, які зможуть змісця розв'язати міжнародні проблеми розумно і реалістично. Речники Комуністичної Польщі висловили натомість деяке стурбування позицією Збіґнєва Бжезіньского, який з огляду на його польське походження, може „перетяґати струну" у відношенні ком. країн. Також президент Юґославії Тіто надіслав Картерові листа з ґратуляціями і проханням, щоб він робив старання для зміцнення миру у світі. Приватно комуністичні лідери висловили погляд, що ліберали будуть мати менше впливу на теперішню Адміністрацію і що політика у відношенні до комуністичних країн може бути гострішою.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 6-го ЛЮТОГО 1977 р.

ЧІКАҐО, Ілл. Річні загальні збори Т-ва Леви 399 Відд. о год. 12-ій дня в домівці Левів, 2353 В. Чікаґо Аве. Проситься чл. про численну участь. — Ю. Косачевич, гол., Р. Б. Прийхац, секр.

БРІДЖПОРТ, Конн. Т-во Укр. Січ ім. М. Грушевського 59 Відд. на Річних зборах, які відбулися 16 січня 1977 вибрав нову Управу Відділу, а саме: Д. Стець, гол., П. Войчук, заступник гол., Т. Сливінський, фін. секр., С. Гоменюк, рек. секр. К. Комісія: М. Стахів, В. Пелещук, Я. Гура. Гоноровий (досмертний) член Управи — М. Галькевич. Проситься чл. звертатись до нового фін. секр. Т. Сливінського. — Управа.

ТАРЗАН, Ч.,7691 — Курт розказує

Часто в своїх думках я накреслював можливу трасу, якою міг податися командир нашого танка...

Найпростішою дорогою була та, що йде до Кинії через пустиню...

Не зважаючи на те, я вирахував, що йому напевно не вистачило пального й води, заки він міг добитися до сво-є мети...

Ми потребували припасів і верблюдів... Нас спрямували до купця, ім'я якого було Абул!